JAFFNA COLLEGE
UNDERGRADUATE LIBRARY

Rates

Subscriptions :
Inland Rs. 15-00 per year
Foreign Rs. 20-00 „ „
Single copy 40 cts. (including postage)

Advertisement :
On application

In Memoriam :
Rs. 12-50 per insertion (within 4 inches)

Order Nisi :
Rs. 15-00 for two insertions (within 6 inches)

The MORNING STAR
உதய தாரகை

Registered as a Newspaper (Established 1841) Published Every Friday

Vol. 128. JAFFNA, FRIDAY, 21st JUNE, 1968. No 23.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Notice

Please Address :

(1) All Editorial matter (excluding news) for the English pages) to : The Editor. The *Morning Star*, Vaddukoddai.

(2) All news to the News Editor Vaddukoddai.

(3) All Editorial matter for the Tamil pages to : The Tamil Editor, The *Morning Star*, Parsonage, Alaveddy

(4) All Business correspondence re Advertisements and Subscriptions and all remittances to :

The Manager, The *Morning Star* — A. Kadirgamar, Esq. College Lane, Vaddukoddai.

J. D. C. S. I. Children's Rally

The annual Children's Rally of the Jaffna Diocese of the C. S. I. was held on the 17th inst. as a full day programme at the Old Park, Jaffna. This was the first time when it was held outside the Diocesan area. Over a thousand children and two-hundred and fifty adults were present at the Rally. This number included about a hundred and fifty children and fifty adults of non-C. S. I. Churches in Jaffna who had responded so enthusiastically to the invitation extended to them.

The proceedings started at 9 a. m. with a Service of Praise held at St. John's Church, Chundikuli. It was led by Mast. Mithranesan Vijayaratnam of the North Earlalai Church. The reading of the Bible and the Petitionary Prayers were done by two other children. The address on the theme "Bear ye one another's burdens" was given by Miss Ruby Appadurai. A specially prepared Service Order was used at this Service.

The rest of the proceedings took place at the Old Park. From 11 a. m. to 12 30 p. m. different Churches of the C. S. I. rendered various items including the singing of Thevarams and Kondupirarthanai. Three Churches sang Christian Lyrics set to new tunes by the Diocesan Music Committee. Three new lyrics composed on the theme were sung by the children of the North Earlalai, Varany and Nunavil Churches. These proceedings were presided over by Mrs. J. M. Sabaratnam.

The evening's proceedings started at 2 30 p. m., presided over by Mrs. A. C. Ariaratnam. In addition to two items by the Varany and Pungudutivu Churches, there were a Tableau on the theme presented by the children of St. Peter's Church, Jaffna, a Koladdam by the children of St. John's Church, Chundikuli, a Play by the youth of the C. S. I, and a *Villu Paddu* by friends of the Ashram. All these items were much enjoyed not only by the children but by the adults present too.

After a short Service of Dedication led by the Colombo Church, the Rt. Rev. Dr. S. Kulandran, pronounced the Benediction.

All the participants then went in a procession of witness from the Old Park, along Kandy Road to the grounds of St. John's College, where they were treated to refreshments by the Jaffna town members of the C. S. I. and other friends in Jaffna. All along the route of the long procession children performed various items like *Lazimms, Kummi, Koladdam*, Flower Dance, Chembu Dance and Singing. It was a sight to see the joy and the enthusiasm of the children and the adults.

Many were the arrangements that had to be made to make this Rally the success it was. The Director of the J. D. C. S. I Religious Education Board, Mrs. S. T. Aseervatham, and its Children's Work Assistants, Misses G. R. Chellappa and Rasamany Thomas, the Jaffna town members of the C. S. I. who were in charge of many of the numerous arrangements, and all others who helped in one way or another, deserve the warmest thanks of the Diocese.

BUST OF DR. MARTIN LUTHER KING BY YOUNG CEYLONESE

A sculpture of the late Dr. Martin Luther King, Jr., by Mr. Asoka Dias Weerasinghe, a student of Ananda College, Colombo, was placed on exhibition last Tuesday the 18th inst, at the U. S. Cultural Center, Galle Face. It will be on view until June 24 inclusive.

This sculpture, a life-size bust of Dr. King, titled "Man of Peace", is the second sculpture by young Asoka. It is made of varnished sawdust used with a wire-frame. The first sculpture, which he completed in 1966, is of the great American statesman, Abraham Lincoln and is titled 'Symbol of Effort,'

Asoka Weerasinghe is 20 years of age. He is a self-taught sculptor and works on his models in his spare time taken from engineering studies. Another hobby is cinematography, and he is currently working on the production of a Sinhala film tentatively named "Yalith Vasantaya," or "Spring Again."

OFF TO AMERICA ON A SCHOLARSHIP

Miss Cynthia Jeyajothy David, B. Sc. (Hons) in Zoology, University of Singapore, is shortly leaving Singapore on a scholarship to do a course of studies in Boston, Massachusetts. She is at present attached to the staff of one of the leading schools in Singapore. She is also a member of the Biology Committee of the Science Teachers' Association of Singapore, and the Secretary of the General Science Committee, which organizes refresher courses and seminars in the modern techniques of teaching Science subjects. In addition she is the author of several Biology text books and is currently engaged in providing Science scripts for the Biology section of the Educational Television programmes. In appreciation of her services she was recently honoured at the Gan English Seng School prize giving through an invitation to give away the prizes.

She was chosen as the Beauty Queen in one of the national cultural shows.

She had her academic education at Jaffna College, where she took active participation in dramatics.

She is a daughter of Mr. and Mrs. J. A. David, of Singapore, formerly of Earlalai South.

BISHOP GNANADASAN LAYS THE FOUNDATION AT NUFFIELD SCHOOL

The Rt. Rev. L. R. H. Gnanadasan, the Bishop of the C. S. I. Diocese of Kanyakumari, was the guest at Nuffield School for the Deaf and Blind, Kaitadi, on Sunday, the 9th inst. He laid the Foundation Stone for the proposed new Dining Hall at a short prayer meeting with the staff and students. He then went round the school and hostels and afterwards was entertained by the school children. The deaf performed drills, pyramid building etc. to the accompaniment of music. The blind sang songs. Demonstration classes were also held and shown. The Boy Scouts of the school presented a guard of honour to the Bishop on his arrival.

Bishop Gnanadasan thanked the staff and students and said that he was very pleased to have been with them that day. He was surprised that such a good function was organised whereas he came only to see the school. He had been to such schools in other parts of the world and knew what great potentialities the deaf and blind have to be developed and used for the glory of God and the building up of the nation. At a school in Australia he was unable to differentiate between deaf and dumb children and normal children who were all playing together. He himself takes keen interest in the two schools run by his Diocese, he said.

The Principal, Mr. D. S. Ambalavanar, thanked the Bishop for his kind visit and said it was very fitting that he should have laid the Foundation for the new Dining Hall which is a gift through the Inter-Church Aid of the World Council of Churches.

WEDDING

A pretty wedding took place last Monday afternoon, the 17th inst., at 4-30, at the St. John's Church, Chundikuli, when Dr. Christy S. Karunakaran, son of Mr. and Mrs. T. D. Selvanayagam, led to the altar Miss Mohini Rajasingham, a daughter of Mr. and Mrs. E. A. Rajasingham, of Kandy Road, Jaffna. The Rev. W. R. Cumaraswamy officiated at the solemnisation, assisted by the Rev. L. B. Arulpragasam, who also preached the homily. A reception followed at the 'Blue Ribbon' Hotel, beautifully decorated for the occasion with gokkala and oil lamps.

THE JAFFNA COLLEGE ALUMNI ASSOCIATION

Due to the sudden death of the Principal, Mr. S. V. Balasingham, the Alumni Day Celebrations are postponed.

S. A. Balaratnam,
Hony. Secretary

DEATH OF JAFFNA COLLEGE PRINCIPAL

The death occurred quite suddenly this morning at the Co-operative Hospital, Moolai, of Mr. S. V. Balasingham, Principal of Jaffna College, Vaddukoddai. He was apparently in good health last night when he went to bed. On getting up from his sleep this morning, he complained of some discomfort in the chest and was rushed to the Hospital, where he succumbed to a heart-attack within a few minutes. The funeral takes place tomorrow afternoon at Vaddukoddai.

JUNIOR CAMP

At the Casuarina Beach House, June 8, 9, 10, all the little Christian boy enthusiasts from St. John's, Kopay Christian, Hartley, and Jaffna Colleges, etc. met for an energetic, happy Conference, under the supervision of Mr. C. B. Bavinck in charge of the Inter-denominational Youth Work Committee of the Jaffna Peninsula, and Mr. Jeyasingh David of St. John's staff. Ten elder secondary school boys helped.

Since June 9 was the J D. C. S. I. Children's Sunday, some 50–60 campers trudged to the early service in the Karainagar Church, addressed by Mr. W. N. Thevakadacham. Then refreshed by tea and biscuits, they wended their way the 1½ miles back to the Camp, and the day's activities.

NEW PROCTOR

Mr. Regis Sundaram Jogendra has been successful in the Final Examination for the admission of Proctors, securing a First Class. Mr. Jogendra is the President for the third year in succession of the Youth Fellowship of Colombo Church, C. S. I. While at the Ceylon Law College, he was President of the Law College Students' Christian Movement and attended the last Triennial Conference held in Poona. He was also the Vice-President of the Tamil Union at the Law College.

He is an Old Boy of Hartley College, Point Pedro, where he was President of the Literary Association and also of the Students' Christian Movement.

At present he is a Member of the Committee of Management of the Public Service Mutual Provident Association and the Government Officers' Benefit Association.

He has also represented the Colombo Church in the annual sessions of the Diocesan Council of the J. D. C. S. I.

He is the son of the late Mr. Alfred A. Sundaram, Station Master, who was later Commissioner of Sales of the District Court and Court of Requests, Point Pedro, and the late Mrs. Lily Rasammah Sundaram, retired teacher.

NEWS OF THE BUNKERS

Miss Grace Bunker, younger daughter of the Rev. Dr. and Mrs. Sydney K. Bunker, has signed a year's contract to teach in an Oil Company school for some 35 American children at Dubai on the Persian Gulf. The Principal takes the oldest group, Grace will teach the middle grades, the third staff member handles the youngest children.

The senior Bunkers have settled into their newly-purchased home, and are waiting for furniture to arrive from New Haven and Colombo.

Continental Oil Company forms a subsidiary, Dubai Petroleum Company, which will install an underwater storage tank with a capacity of twenty-one million gallons in the Arabian Gulf, according to the *Baltimore Sun*. This is sixty-five miles off the coast of the Sheikdom of Dubai. The underwater tank will store crude oil at the field site, eliminating the need for building pipeline to shore [illegible] facilities usually associated with offshore [illegible]

OF KING AND THE KENNEDYS

R. D. Karunairajan

When Senator Robert F. Kennedy announced his candidature for the Presidential nomination, it is now evident from reports since his assassination, that the risk to his life as a potential President was much more than that which faced his brother. 'He's going to be shot as sure as we're here and please God, I don't think we'll have a country after it', said John Lindsay of *Newsweek*. There is no doubt John Lindsay was voicing one definite thought that was paramount in every American's mind. Three great men — John F. Kennedy, Dr. Martin Luther King and Robert F. Kennedy — have all been struck down within a short period of half a decade while performing great services to the country and in the prime of their youth. They have been exterminated by a weapon which according to the United States law is an inalienable right of every citizen to posses and carry.

The assassination of Bobby Kennedy was a hateful and squalid tragedy for a man whose sincerity, courage and convictions made him the only white politician to have the confidence of the Negroes and the poverty stricken. This Presidential election year has been very conspicuous by the verbal violence let loose on Bobby Kennedy in the campaigns. Bitter and intense feelings were raised up against him through all possible media of communication for his passionate defence of the Negro and the young. The anti-Kennedy wagon was rolled against his economic views, much of it was racist in character and a great deal of it was personal and vindictive over his campaign expenses and his appeals for peace.

Violence, no doubt, is a growing power in the United States. The FBI seems to be more interested in persecuting Left wing organisations, active members of the anti-war demonstrations and anti-imperialist organisations, than combating crime, and political and criminal gangsterism. The great American Society—the affluent society — the champion of Democracy — the leader of the Free World—the bastion of human rights — are acclamations that could no more be held descriptive of the United States. The country is plagued with increasing violence —the violence of the gangsters, the casual violence of the Southern states, the violence between races and now the murder of public men. The country is seeping with defiance of authority, contagious irresponsibility and a kind of moral delinquency, no longer restrained by religious and ethical faith.

The horrifying feature of Kennedy's assassination itself was the manner in which a most appalling tragedy was turned into a spectacle by the T. V. cameras relaying to the sitting rooms of millions of homes the inevitability and dire potential of a lawless society.

The fantastic violence of American literature, television and movies portraying with such regularity dark, hideous and ghastly crimes pollute the American life with much venom and provide breeding grounds for deranged minds and demons tormented by frustrations and intoxicated by fear and revenge. These, no doubt, are by-products of an irresponsible affluent society.

The Western society has now become the ground for immediate pacifist activities by Oriental missionaries. In the days of old, the missionaries had to face physical illness, [illegible] illiteracy and poverty. The new coloured missionaries will have to encounter gun-law and violence, mental sickness, moral delinquency, prejudices, family and community instability, social issues of tragic proportions as a result of drugs, promiscuity and broken homes, and the exploitation of the poor.

In the midst of this jungle one wonders what price is affluence !

ALL THINGS NEW

By Ann Cheetham

This year, the 20th anniversary of its founding, the World Council of Churches is returning to the scene of one of the earliest ecumenical gatherings, the 1925 Life and Work Conference in Sweden. In the ancient university town of Uppsala in July, the Churches of Sweden will be host to 232 member Churches of Protestant, Orthodox, Anglican and Old Catholic Communions, represented by 800 delegates.

It will be the most widely representative meeting in the history of the ecumenical movement, and marks the fourth time in twenty years the delegates from all the churches have come together to legislate policy for the World Council of Churches.

The first, which founded the W. C. C. was in Amsterdam (1948), the second in Evanston, U. S. A. (1954) and the third in New Delhi (1961).

In many ways this will be different from the previous conferences.

For instance, including youth, fraternal, advisory and official plus press participants, the meeting will be 38 per cent larger (2250 people in all) than the previous assembly.

For the first time the Orthodox will out-number any other confession and many Asian and African churches will be represented there for the first time.

The Roman Catholics will play a more active part, the fifteen observers having the right to speak with the permission of the Chairman, with some addressing the large plenary sessions.

Mass media presentation which has developed so rapidly in the last seven years, using the more recent techniques of mass communication, will be employed to convey visually and orally the message that the churches must adapt themselves to contemporary conditions.

Two shot films, one depicting in poetic form the exhilaration as well as the bewilderment of man in a world where the only permanent factor is change, and the other showing the churches, in all their variety, set in the myriad situations that confront them, will be shown.

The Swedish churches will present 'Amos', a play by Olov Hartman, and the Youth Department will stage a 'cafe chantant' featuring social satire and protest songs.

Indeed, it would seem that the need for change in Christian attitudes is to be the new emphasis behind all the discussion. Specific questions that will be discussed are —

Is it the duty of Christians to take revolutionary action ?

Are there new factors which should change the Church's attitude towards sex ?

What is the Christian style of life in a world in which two-thirds of mankind is hungry ?

How can destructive conflict be translated into productive tensions ?

So the Conference theme "Behold I make all things new" (Revelation 21: 5) will provide the subject matter for a sermon and two addresses and open up daily Bible study on texts from Psalm 96, Jeremiah 31, Luke 5, 17 and 23, and Romans 5, 6 and 8.

Dr. Eugene Carson Blake, W. C. C. General Secretary and a new appointment since the last Conference, has said, "It is our hope and prayer that the Assembly at Uppsala will be used by God to enlighten, empower and renew His whole Church — through our common worship, our common study of the Bible, and our common wrestling with man's most important questions and concerns. And this, not for our own sakes, but as a token of God's purpose and promise ultimately to renew His whole creation".

Courtesy—The British Weekly.

— *Reprinted from the Guardian, Madras.*

CEYLON YOUTH FOR CHRIST

Recently the Asian Christian Youth Congress was held in Madras for six days. 100 delegates from the Ceylon Youth For Christ attended this Congress. A member of the Ceylon delegation says this of the Congress : "1183 people from India, Nepal, Ceylon and Malaysia registered at the Congress. India Y. F. C. should be commended for the excellent arrangements made for such a large number. The programme was crowded, begining at 7-00 a. m. and ending at 10-30 p. m. Every young person at the Congress was confronted with the Gospel of Christ and given the opportunity to either accept or reject Jesus Christ. Christian young people were challenged to greater surrender and service. Seven of our delegates made first-time decisions for Christ. We join our praying friends in thanking God for what He did in the lives of the young people. The evening rallies drew an average of 4,500 people, and 400 dicisions were recorded".

The C. Y. F. C. has moved into a new home at 46, Dharmarama Road, Wellawatte. This will be its Headquarters and residence.

FLOWERS
FOR
ALL OCCASIONS
Phone or write :
Lane & Company
P. O. Box 19
NUWARA ELIYA.
Grams: "LANES" — *Phone:* 376

IN MEMORIAM

IN EVER-LOVING MEMORY
of
WILLIAM MOIRE JOSHUA

Born :- 11-1-1889
Departed :- 26-6-1966.

Remembered by his wife, children and their families.

Earlalai South

23

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

உதயதாரகை

கிறிஸ்தவ வார இதழ்] Estd. 1841 [UTHAYATHARAKAI

மலர் 128] 21 — 6 — 1968 | இதழ் 23

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்த ஜனத்துக்கும் இழிவாம்."

சபாஷ் உடுப்பிட்டி அ. மி. கல்லூரி

உடுப்பிட்டி அ. மி. கல்லூரிச் சாரணத்துருப்பு கடந்த ஆண்டிற்கான மிகச் சிறந்த சாரணராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இவர்களுக்கு இராணிமாளிகையில் மகாதேசாதிபதியால் 'சேர் அன்ட்று கல்டி கொட்' வெற்றிக் கிண்ணம் வழங்கப்படவிருக்கிறது.

யாழ்ப்பாண பஸ்சேவை விரைவில் திருந்தும்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் தரமான பஸ்சேவை நடைபெறுவதற்கு வகை செய்யுமுகமாகப் போதிய பஸ்களை இங்கு அனுப்பி வைக்குமாறு இ. போ. ச. மேலிடத்து அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொண்டதாகவும், இதற்கு அவர்கள் சம்மதம் அளித்துள்ளதாகவும் யாழ்ப்பாண மாவட்ட இணைப்புக் குழுவால் பஸ்போக்குவரத்துச் சீர்கேடுகளை ஆராயும்படி நியமிக்கப்பட்ட குழுவின் தலைவரான திரு. ரி. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் மானிப்பாயிலுள்ள பஸ் பிரயாணிகள் சங்கத்தின் பொதுக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு பேசுகையில் தெரிவித்தார்.

அச்சுவேலி வீடமைப்புத் திட்டவேலை பூர்த்தி

அச்சுவேலி வீடமைப்புத் திட்டத்தின் முதல்படி வேலைகள் பூர்த்தியாகி விட்டதாயும் விரைவில் இங்கு அப்பகுதியிலுள்ள சேரிவாழ் மக்கள் குடியமர்த்தப்படவிருப்பதாயும் உள்ளூராட்சி அமைச்சு அறிவித்திருக்கிறது.

இதில் 54 வீடுகள் உண்டு. 5 குடி நீர்க் கிணறுகளும் இரண்டு வாளிக் கிணறுகளும் கட்டப்பட்டுள்ளன.

இவற்றைவிட இங்கு குடியிருக்கும் சிறுவர்களின் வசதிக்காக விளையாட்டுத்திடல் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டத்துக்குச் சுமார் 4 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபா செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்த திட்டம் விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படும்.

பலாலியில் கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகம்

வடமாகாணத்தில் முதன்முதலாக பலாலியில் திறவப்பட்டு வரும் கனிஷ்ட பல்கலைக் கழகம் விரைவில் ஆரம்பமாக விருக்கிறது. இதற்கான கட்டிட வேலைகள் பூர்த்தியாகும் நிலையிலிருக்கின்றன.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கெனப் பொதுவாக நிறுவப்படும் இக்கனிஷ்ட பல்கலைக் கழகம் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள மாணவர்கள் வசதியாகக் கல்விபயில அமையுமெனக் கருதப்படுகிறது.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு இப்பகுதிகளிலிருந்து செல்லும் மாணவர்கள் படும் கஷ்டங்களை இக்கனிஷ்ட பல்கலைக் கழகம் ஓரளவு நீக்குமென நம்பப்படுகிறது.

பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையின் மேற்குப் பகுதியில் அமையும் இக்கனிஷ்ட பல்கலைக் கழகம் பலாலி கனிஷ்ட பல்கலைக் கழகமென அழைக்கப்படுமெனத் தெரிய வருகிறது. அக்டோபர் மாதத்தில் இது திறக்கப்படலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அரசாங்கத்தால் இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் திறவப்படவிருக்கும் ஆறு கனிஷ்ட பல்கலைக் கழகங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

சுகாதார அமைச்சின் யாழ்ப்பாண விஜயம்

சுகாதார அமைச்சர் அடுத்த மாசம் 27 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணம் அரசினர் வைத்தியசாலைக்கெனப் புதிதாய் அமைக்கப்படவிருக்கும் வெளி நோயாளர் சிகிச்சை நிலையக் கட்டிடத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டுவாரென்றும், இப்போது கட்டிமுடியும் நிலையிலுள்ள புதியவார்ட்டைத் திறந்து வைப்பாரென்றும், பண்ணையில் உள்ள மார்பு நோய் சிகிச்சைக் காலியில் நிறுவப்படவிருக்கும் மருந்துக்களஞ்சியத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டுவாரென்றும் தெரிகிறது.

வைத்தியசாலையின் மேற்குப் பகுதிக்கும் மிகசார நிலையத்துக்குமிடையான காணி அரசாங்கத்தால் சுவீகரிக்கப்பட்டு வெளி நோயாளர் நிலையம் கட்டப்பட இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இறுதித் தேர்வு

யாழ் மாவட்ட பாடசாலைகளின் ஆங்கில நாடகப் போட்டியின் இறுதித் தேர்வு நாளை நடைபெறவிருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணம் நகர மண்டபத்தில் நடைபெறவிருக்கும் இப்போட்டியில் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரி யாழ்ப்பாணம் 'கன்வென்ட்' ஆகியன கலந்துகொளளத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இலங்கைக் கலைக்கழகத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ள இவ்விழா இலவசமாக நடைபெறும்.

அமெரிக்க ரஷ்ய புதிய உடன்படிக்கை

அமெரிக்காவுக்கும் சோவியத் ரஷ்யாவுக்கும் இடையில் கடந்த வாரம் தூதவர் அலுவலக உடன்படிக்கை கைச்சாத்தானது. இரு நாடுகளுக்குமிடையில் மேற்கொண்டு உறவுகள் வலுவடைய இவ்வுடன் படிக்கை வழிவகுக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது.

ரஷ்யப் புரட்சி நடைபெற்ற பின்னர் இவ்விரு நாடுகளுக்கும் இடையில் இத்தகைய ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது இதுவே முதல் தடவையாகும். இவ்விரு நாட்டவர் எவரேனும் மறுநாட்டின் பகுதிகளில் பிரயாணம் செய்யும்போது அங்கவருக்கு சட்டப்படி பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதே இவ்வுடன்படிக்கையில் விசேடமான ஒரு ஷரத்தாகும்.

"படைபலக் குறைப்பு, விண்வெளி ஆய்வு, விஞ்ஞான வளர்ச்சி, கலை போன்ற துறைகளில் இவ்விரு நாடுகளும் இணைந்து வருங்காலத்தில் முன்னேற இத்தகைய ஒப்பந்தங்கள் வழிவகுக்கும் என்று எனக்கு பூரண நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. இறுதியில் அரசியல் துறையிலும் இரு நாடுகளுக்குள்ளும் பிணக்குகள் குறுகும் வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்." என்று ஜனாதிபதி ஜோன்சன் ஒப்பமிடும்போது கூறினர்.

பல்கலைக் கழகப் புதுமுகப் பரீட்சைக்கு ஆங்கிலம் கட்டாயம்

பல்கலைக் கழகப் புகுமுகப் பரீட்சைக்கு ஆங்கிலம் ஒரு கட்டாய பாடமாக்கப்படுமென்றும், அப்படிக் கட்டாய பாடமாக்கும் திட்டம் 1972 இல் தற்காலிகமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படுமென்றும் தேசிய உயர் கல்விச் சபையின் தலைவர் கலாநிதி மலல சேகர தகவல் தெரிவித்துள்ளார். இத்திட்டத்தின் வெற்றி நடுத்தர பாடசாலைகளில் ஆங்கில போதனைக்குச் செய்யப்படும் ஒழுங்குகளிலேயே தங்கியிருப்பதாகவும் அவர் தெரிவித்துள்ளார். உலக அறிவுக்கு ஆங்கிலம் அத்தியாவசியம் என்பதனாலேயே இவ்வாறு முடிவு செய்துள்ளதாய் அவர் மேலும் தெரிவித்துள்ளார்.

அரசாங்க அதிபருக்கு இசையாளர் அன்பளிப்பு

அடுத்த மாதம் முதல் தபால் மாஅதிகாரியாகப் பதவி உயர்வு பெற்றுச் செல்லும் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் திரு. வேணன் அபயசேகரா அவர்களுக்கு ஒரு மகத்தான பிரிவுபசார விழா நடத்தவும், அப்போது ரூபா 1000 பெறுமதியான வெள்ளி யாழ் ஒன்றைப் பரிசளிக்கவும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள 22 நாட்டிய இசைச் சங்கங்கள் முடிவு செய்துள்ளன. திரு. வேணன் அவர்கள் யாழ். மாவட்ட கலைஞர்களைக் கௌரவித்து ஊக்கமளித்து வந்தது தெரிந்ததே. இவ்வைபவம் யாழ். மத்திய கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற இருக்கிறது.

இரு புதிய ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிகள்

பொல் கொலை, பண்டாரவளை ஆகிய இடங்களில் இரு புதிய ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளை ஒவ்வொன்றும் 40 இலட்சம் ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கவும், பலாலி, பொலவலனை, பேரதனியா ஆகிய இடங்களிலுள்ள கல்லூரிகளுக்கு புதிய கட்டிடங்கள் போட்டு விஸ்தரிக்கவும் கல்விப் பகுதி முன்வந்துள்ளது. அடுத்த வருடம் பயிற்சிக்கு அனுமதி பெறுவோர் தொகை 4000 ஆகும். (இப்போது இத்தொகை 3500) 1970 இல் இத்தொகை இன்னும் ஆயிரத்தாலதிகரிக்கப்படும்.

இப்போது பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் நூற்றுக்கு 38 வீதமுளர். இதை 70 வீதமாக்கக் கல்விப்பகுதி திட்டமிட்டுள்ளது.

இலங்கை உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களுக்குக் கிடைக்கும் கடன்

இலங்கையின் உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கான திட்டங்களுக்காக சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கம் இருபது லட்சம் டாலர் கடன் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறது.

இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசங்களில் உள்ள மேட்டு நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்யப்படவிருக்கிறது. 6, 500 ஏக்கர் நிலத்தில் நீரை மேலே பாய்ச்சும் முறை அனுசரிக்கப் படவிருக்கிறது. இங்கு மிளகாய், வெண்காயம் போன்ற உப உணவுப் பொருள்கள்பயிரிடப்படும். இவற்றுக்காக ஒரு கோடி டாலருக்கு மேல் வருடம் ஒன்றுக்கு வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கிறது. இத்திட்டத்தினுல் இத்தொகை இலங்கையில் தங்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும். வெளிநாட்டுச் செலாவணி மிஞ்சவும் பண்ணைகள் செழிக்கவும் வழி பிறக்கும்.

சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கம் இலங்கைக்குக் கொடுக்கும் 20 லட்சம டாலர் 50 வருடங்களில் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டியது. ஆனால் இதற்கு வட்டி கிடையாது.

இப்போதுள்ள முடிக்குரிய குடியேற்ற நிலங்களை அடுத்து இளம் விவசாயிகளுக்கான வேளாண்மைப் பூமி வழங்கப்படவிருக்கிறது. 17 க்கும் 21 வயதுக்கும் உட்பட்ட இளைஞர்களுக்கு உப உணவுப் பொருள்களை விளைவிப்பதற்காக இத்திட்டத்தின் கீழ் இரண்டு ஏக்கர் வீதம் காணி கொடுக்கப்படவிருக்கிறது. இங்கு இவர்கள் வதிய வீடும் கட்டிக் கொடுக்கப்படும். [illegible] டங்களில் இத்திட்டம் முடிவு

பிள்ளைகள் விழா

தெ. இ. ச., யாழ்ப்பணம் அத்தியட்சாதீனப் பிள்ளைகள் விழா கடந்த திங்கட்கிழமை (17-6-68) சுண்டிக்குளியில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. யாழ். தூய பேதுரு சபைப்பிள்ளைகளும், தூய யோவான சபைப் பிள்ளைகளும், கல்லூரிச் சபைப் பிள்ளைகளும் விழாவில் பங்கு கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. வழமையிலும் பார்க்கக் கூடிய பிள்ளைகளும் வாலிபரும் பெரியவர்களும் விழாவில சமூகமாயிருந்து சிறப்பித்தனர். சபையார் ஒருக்குகூடி மகிழ்கொண்டாட வாய்ப்பாக விழாவுக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடம் அமைந்தது. யாழ்பாணத்திலுள்ள தெ. இ. சபையார் தமைத்தியில் இம்முறை பிள்ளைகள் விழா நடந்ததை வரவேற்று பெருமளவில் விழாச் சிறப்புக் கானவைகளைச் செய்தனர். அறிவித்தல் காணுததாலோ என்னவோ விழா மைதானம் ஒரு பகுதி துப்பரவாக்கப்படாமலும், சலகூட வசதிகள் செய்யப்படாமலும் பிள்ளைகளுக்குக் கவர்ச்சியான அலங்காரங்கள் செய்யப்படாமலும் விடப்பட்டன. என்றபோதிலும் பிள்ளைகள் மகிழ்ச்சியுடனும் உற்சாகத்துடனும் காணப்பட்டனர். பெரியவர்களுக்கும் கல்தெரு "அவுற்றிங்" ஆய் இருந்தது.

தூய யோவான் கல்லூரி மைதானத்திலிருந்து தூய யோவான் ஆலயத்துக்குச் சென்ற பிள்ளைகளின் பவனியுடன் விழா ஆரம்பமானது. ஆலயத்தில் செல்வன் மித்திரசேசன் விஜயரத்தினத்தால் நடத்தப்பட்ட ஆயத்த ஆராதனையில் செல்வி ரூபி அப்பாத்துரை அவர்கள் "ஒருவர் பாரத்தை ஒருவர் சுமவுங்கள்" என்ற விழாவின் பொருளில் அரிய இலகுவான உரையாற்றினர்.

அங்கிருந்து பிள்ளைகள் பழைய பூங்காவுக்குப் பவனி சென்று குளிர்பான மருந்தியபின் பிள்ளைகளின் அப்பியாசங்களாகப் பாட்டுகள், நடனங்கள், கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள் திருமதி ஜே. எம், சபாரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றன.

மதிய போசன இடைவேளைக்குப்பின் மாலை 2·30 மணிக்கு திருமதி ஏ. சி. அரியரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் பிள்ளைகளின் அப்பியாசங்கள் திரும்பவும் நடைபெற்றபோது பாட்டுகள் ஆச்சிரமத்தாரின் வில்லுப்பாட்டு, கோலாட்டம், நடித்தல்கள் இடம் பெற்றன. தூய பேதுரு சபையினதும், ஏழாலைச் சபையினதும் நடித்தல்கள் விழாப் பொருளைப் பிள்ளைகளுக்குத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில தரமானவைகளாக அமைந்தன.

மதிய போசன இடைவேளையின்போது கல்லூரியில் வைக்கப்பட்ட ஓ. நா. பா. உபகரணக் காட்சியை யாவரும் கண்டு களித்தனர்.

கொழும்புச் சபையாரால் நடத்தப்பட்ட முடிவாராதனையின் பின் அத்தியட்சரவர்களது ஆசீர்வாதத்துடன் நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைந்ததும் பிள்ளைகள் திரும்பவும் பவனியாகக் கச்சேரி வீதியால் கல்லூரியை அடைந்து சிற்றுண்டி தேநீர் பெற்று வீடு சென்றனர்.

பவனிகள் எல்லாமே நற்செய்திச் சாட்சியாக அமைந்தன.

வழமையாக நடைபெறும் பிள்ளைகளின் பாட்டுப்போட்டி — அவர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் ஆர்வத்தையும் கொடுத்து வந்த போட்டி — இம்முறை இடம் பெருமற்போனதேனே? பிள்ளைகளும் அவர்கள் மூலம் பெரியவர்களும் தொழுகைப் பாடல்களை இசையுடன் பாடப்பழகும் வாய்ப்பளிக்கும் இப்போட்டி தொடர்ந்து நடைபெற்றுவந்தால் பயனுடையதாகும், எனக் கருதப்படுகிறது.

பெற்று வேண்டிய பலனைக் கொடுக்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

காணி, நீர்ப்பாசன அமைச்சே இதற்கான பூர்வாங்கத் திட்டங்களை நடாத்தும். விவசாய அமைச்சும் விவசாய அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும். ஐ. நா. உணவு விவசாய ஸ்தாபனமும் பல திட்டங்களில் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கும்.

ஒன்று சேர்ந்தால்

இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின் அரசியல் வானில் கருமேகங்கள் சூழுகின்றன. அரசியற் கொள்கைகள் குறித்த பிரிவுகளும், பிரிவுகளுள் பிரிவுகளும் பெருந் தொல்லைகளைப் பிறப்பிக்க வழி கோலுகின்றன. பிரிவினைகளால் மாற்றான் வெற்றிகாண வகை பிறக்கிறது. நல்லதொரு முடிவுக்கு வருவதே அசாத்தியமாய்க் காணப்படுகிறது.

தலைவர்கள் எனப்படுவோர் கூறும் ஆலோசனைகள் எல்லாமே ஆதரவு பெறுகின்றன. முடிவு என்னுகுமோ வென்ற ஐயம் எழுகிறது. இப்படியே ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு திசையில் ஒவ்வோரிலக்கை நோக்கிப்போய்க் கொண்டிருந்தால் நன்மை கிட்டுமா என்பதுதான் கேள்வி. ஆனல் எல்லா ஆலோசனைகளும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே திசையில் செல்லுமானல் மாத்திரமே தமிழினம் விடிவுகாணும்.

தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் தாம் கூறும் தமிழினத்தின் சமத்துவ நிலைக்கு வேண்டியவற்றை வெளியிட்டு அதைப் பெறும் வழியையும் தெளிவாகக் கூறினல், அவற்றை ஏனையோரும் ஏற்றுக் கொண்டால், நன்மைதான். ஆனல் அவர் தான் அவற்றைப்பற்றி எதுவுமே வெளிவிடாது — திட்டமாய் எதையும் பேசாது — தாம் விரும்புவது தமிழினத்தின் சமத்துவம் என்று மாத்திரம் கூறி, மற்றவர் செயல் எதையும் கண்டிப்பவராக மாத்திரம் காணப்படுகிருரே. செய்வதில் தீமை காண்பதோடு நில்லாது நன்மை செய்ய வழிகாட்ட முன்வந்தால் நலமாகும்.

தமிழர் விடுதலை இயக்கத் தலைவர் தனித் தமிழ் நாடு பெறுவோம் வாரீர் என அழைக்கிருர். தனித் தமிழ் நாடு பெறும் வழிதான் வெளியாகவில்லை. ஒரே மத்திய அரசின்கீழ் சமஷ்டி அரசு நிறுவுவதே கடினமாகும்போது தமிழ் நாடு பிரிய வாய்ப்புண்டாகுமா? பெரும் பான்மையர் பிரியத்தான் விடுவார்களா? பிரிவது நலமாகுமா? சாத்விக முறை பயனளிக்குமா? பலாத்கார வழிக்கு வகையுண்டா? எதுவும் தெளிவாகக் காணேம். மானம் பறிபோகிறது; மானமுடன் வாழப் பிரிந்து நிற்போம் என்ருல் வழிதானென்ன? அதைத் தெளிவு படுத்தினுல் மற்றவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டால் — ஒன்று சேர்ந்தால் — நன்மைதான்.

தனித் தமிழ் நாடு கோரி ஒரு புதிய கட்சியும் உருவாக இருக்கிறதாம். த. அ. கட்சியின் பழைய இலட்சியப்படி இலங்கை ஒரு கட்சியும் உருவாகலாமென நம்பப்படுகிறது. இவை எல்லாமே தமிழினத்தின் நன்மை நோக்கியே உருவாக இருக்கின்றன. தமிழின நன்மை விரும்பாதார் யார்? ஆனல் பிரிந்து வெவ்வேறு திசையில் செல்வதால் போதிய பயன் கிட்டாது தடைகள் பல ஏற்படும் என அனுப்பவட்டிருக்கிறது தமிழினம்.

ஆகவே இத்தலைவர்கள் யாவரும் தத்தம் எண்ணங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறி இயன்றதை ஒன்று சேர்த்து, இயலாததைத் தள்ளி, நல்லதைக் கூட்டி, தீயதைக் கழித்து ஒன்று சேர்ந்து இயங்கினுல எப்படியாகும்?

தலைவர்களிடம் விட்டுக் கொடுக்கும் இயல்பும் நன்மைக் கிணங்கும் சுபாவமும், மேலாக தற்பெருமை நீக்கமும், சுயநல பாராட்டாமையும், நாட்டு நலனே குறிக்கோளுமானலன்றி அது நடவாது. நடக்குமென எதிர் பார்க்கவும் முடியாது.

ஆகவே தலைவர்கள் ஒன்று கூடட்டும். தத்தம் இலட்சியங்களைத் திறந்து விளக்கட்டும். தர்க்கிக்கட்டும். நலமானவைகளை ஒன்று சேர்க்கட்டும். அவற்றை மக்களின் ஒருமித்த ஒத்துழைப்போடு செயற்படுத்தட்டும். தமிழினம் நன்மை காணட்டும்.

அதை விடுத்து ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருதிசையில மக்களை இழுத்துச் சென்று இனத்தைப் பரிதப் பெலவீனப் படுத்தி கிடைக்கும் — கிடைக்கக் கூடிய — நன்மைகளும் கிட்டாது போகவழி செய்வதை மக்களாவது நல்காராய்வதும் ஞானமாய் நடந்து கொள்வதும் தமிழினத்தின் நலனுக்கு வேண்டுவதாகும்.

ஒன்றுபட்டாலுண்டு வாழ்வு - நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கிலனைவர்க்குந் தாழ்வு

நெருப்பின்றிப் புகைக்குமா?

மூத்தர்: சிறுபான்மை இன மக்கள் தன்நாட்டில் மிகவும் சந்தோஷமாகஇருக்கிருர்கள்; அவர்களுக்கு அரசாங்கம் சகல துறைகளிலும் தாராளமாக வேண்டிய உதவிகளை யளித்து வருகிறது" அப்பிடீன்று, கம்ப, மிப்புக்குரியவரான, மலேசியப் பிரதமர், துங்கு அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள், மூந்தா நாள், கட்டுநாயக விமான நிலையத்தில், பத்திரிகை நிருபர்கள் மத்தியில் தெரிவித்தார்களாம்! அவங்க, ஏன், இப்ப இந்த மாதிரிக் கூறிஞங்க?

சித்தர்: சிறுபான்மை மக்கள் எல்லா நாடுகளிலும் இன்று சந்தோஷமாகவா இருக்கிருர்கள்? சிறுபான்மையோரை அடக்கி, ஒடுக்கி, நசுக்கி, வதைத்து குதிரைச் சவாரி செய்வது அநியாயம் என்று எத்தனை தலைவர்கள் எண்ணுகிருர்கள்? சிறுபான்மையோரின் சிரிப்பைக் கண்டு சிந்தை குளிர்பவனே, அரசன்—தலைவன்— அவ்வாறல்லாதவன் மனித உருவெடுத்த பிசாசு! எனவே, இந்த அறிஞரும், பிசாசுகளின் ஓலமே இன்று நாடுகளில் கேட்பதை அவதானித்து விட்டாரோ எனனவோ, இப்படி ஒரு அறிவுரையை வழங்கியிருக்கிருர்கள்; "வாழு, வாழவிடு" எனும் இலட்சியமே வையத்தை உயர்த்தும்; எதுவோ, நெருப்பின்றிப் புகைக்குமா?

நாயன்மார் — நாதன்

சிலுவை மறக்கவில்லை

"கிரான் ஜீவன்"

(மெட்டு: நெஞ்சம் மறப்பதில்லை என்றது)

பல்லவி

சிலுவை மறக்கவில்லை - உன்
அருளை வெறுக்கவில்லை
நான் பாடுகிறேன் தினம் தேடுகி
என்பாவத்தில் மீளவில்லை. [றேன்
— சிலுவை

சரணங்கள்

காலங்கள் தோறும் உன் அடியார்
கடந்தே வந்தனரே [கள்
பல சோதனையும் மரண வேதனை
கடந்தே வென்றனரே [யும் - அவர்
— சிலுவை

பாவிகளுள்ளம் பாசில் அறிந்து
பாலகனுனுயே
எனைமீட்டிடவே அருள் சேர்த்
[திடவே
நீ சிலுவைச் சுமந்தாயே
— சிலுவை

நேசனே உன்னைச் சேர்ந்திட்ட
வேதனைதான் முடிவோ [வர்க்கு
நசரேயனே உன்னை நான் மறவா
போற்றிட வாருமைய்யா. [மன்
— சிலுவை

ஐ. நா. வில் உறுதிமொழி

ஐக்கிய நாடுகள் சபை அணு ஆயுதப் பரவல் தடை மசோதாவை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது. இம்மசோதாவுக்கு விரோதமாக அணு ஆயுதப் பரவல் தடுப்பு நிரமானத்தில் ஒப்பமிட்ட எந்த ஒரு நாட்டின்மீதும் வேறோர் நாடு அணு ஆயுதங்களை உபயோகிக்க எத்தனித்தால் அதனை வல்மையாக எதிர்க்க மூன்று வல்லரசு நாடுகள் ஐ. நா. சபையில் உறுதி மொழி அளித்தன. அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, சோவியத் ரஷ்யா ஆகிய நாட்டின் பிரதிநிதிகள் தங்கள் நாடுகளின் சார்பாக மேற்கூறப்பட்ட உறுதி மொழிகளை வழங்கினர்.

"எந்த ஒரு நாடாவது அணு ஆயுதங்களின் உதவியுடன் வேறோர் நாட்டினை ஆக்கிரமிக்கவோ பயமுறுத்தவோ முற்படுமானல் ஐக்கிய நாடுகள் சாசனத்தின்படி அந்நாட்டின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். பயமுறுத்தலை உடனடியாக நிறுத்தி விடுவதற்கும், ஆக்கிரமிப்பை முறியடிப்பதற்கும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை பின்தயங்கலாகாது" இவ்வாறு மூன்று அணு ஆயுதங்களைக் கொண்ட வல்லரசு நாட்டின் பிரதிநிதிகளும் தங்கள் உரைகளிலெடுத்துக்காட்டினர்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உதயதாரகை
UTHAYATHARAKAI

1968 ஆம் ஆண்டு யூன் மீ 21 ஆம் நாள்

கொள்கை மாறுமா?

மாவட்டசபை காரணமாகத் தேசிய அரசாங்கமும், தமிழரசுக் கட்சியும் பலத்த கண்டனங்களுக்கும் எதிர்ப்புகளுக்கும் உள்ளாகியுள்ளன. மாவட்டசபை மசோதாவைப் பின்போடு, அல்லது கைவிடு என தேசிய அரசாங்கம் கேட்கப் படுகிறது. நாடு பிரிந்து விடப் போகிறதென்ற வீண் வாதம் பேசப்படுகிறது. பிரதமர் எவ்வளவு சொல்லியும் அரசியல் இலாபம் கருதும் விஷமிகள் இனத் துவேஷத்தைக் கிளப்பும் எதிர்ப் பிரசாரத்தில் தீவிரமாய் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

மாவட்டசபை வெறும் எலும்புத் துண்டு, உதவாக்கரை, வேண்டாம் எனத் தமிழர் பலர் கூச்சலிட்டுத் தமிழரசுக் கட்சியின் செயலை ஞானமற்றதென்றும், காட்டிக் கொடுக்கும் செயலென்றும் வர்ணிக்கின்றனர்.

சிங்களவர் அஞ்சுகின்றனர் தமிழர் பெருமளவில் நன்மை யடையப்போகிருர்களென்று. தமிழர் இழிந்துரைக்கின்றனர் பயனில்லையென்று. கிடைப்பதை விட்டுப் பின் "ஏற்றேமில்லை" எனப் பச்சாத்தாபப்பட நேரலாம் என்பாருமுண்டு.

அதே வேளையில் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் தமிழரசார் தம் சமஷ்டிக் கொள்கையைக் கைவிட்டாலன்றி மசோதாவை ஆதரிக்க முடியாதென்கின்றனர்.

இந்த நிலையில் கொள்கை மாற்றம் ஏற்படுமா? ஏற்படின் நலமாகுமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. தேசிய அரசாங்கத்தின் கொள்கைத்திட்டத்தில் மாவட்ட சபை ஏற்படுத்தல் ஒன்றாயமைந்து அரியாசன உரைகளிலும் பாராட்டப் பட்டு வந்தது. பண்டா—செல்வா ஒப்பந்தத்திற்கு ஏற்பட்டகதியாய், மாவட்டசபை புன்னாணமாகுல்—ஐ. தே. க. தன கொள்கைத் திட்டத்தைக் கைவிட்டால்—அதன் மதிப்பு என்னாகும்? நேரத்துக்கு நேரம் தேவைக்குத்தக நிறம்மாற்றும் பச்சோந்தியாக ஐ. தே. க. மாற முடியுமா? மாறினுல் அதன் எதிர்காலம் என்னாகும்? ஆகவே தேசிய அரச மாவட்டசபை விஷயத்தைக் கைவிடுவது முறையாகாது. பின் போடுவதும் அழகாகாது. அதன் பதவிக்காலம் முடியும்வரை தள்ளிக்கொண்டே இருப்பது நம்பிக்கையை வளர்க்காது. பதவிக்கு வந்தவுடனேயே இது விஷயம் கவனிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். இன்னும் தாமதித்தால் அதன் செல்வாக்குக்கே ஆபத்தாகும். ஆகவே தேசிய அரச கொள்கை மாறுமெனச் சொல்வதற்கில்லை.

காலங்கடந்த ஆலோசனைகளும், குற்றச் சாட்டுகளும், வீண்வாதங்களும் அதன் வீழ்ச்சிக்கு வழி கோல வகை செய்வனவாதல் பொருந்தாது.

சமஷ்டிக் கொள்கையில் உருவானது தமிழரசுக்கட்சி. சுதந்திரம் பெற்றபின் நாடு போகும் போக்கில், கூட்டிணுட்சி நடக்கும் வகையில் ஒரு கொடிக்கீழியங்கும் சமஷ்டி ஆட்சி ஏற்பட்டாலன்றிச் சிறுபான்மையினத்துக்கு வாழ்வில்லை என்ற முடிவில் பிறந்தது தமிழரசுக்கட்சி. ஒற்றையாட்சியில் தமிழினம் ஒதுக்கப் படும், ஒழிக்கப்படும் அல்லது அடக்கி ஆளப்படும் என ஏலவே கண்டதன் பயனுகப் பிறந்தது அக்கட்சி. அதற்காக அரும்பாடு பட்டும் வந்தது. ஒற்றுமையாகப் பெரும்பான்மையாரின் நல்லெண்ணத்தோடு நம் இலக்கை அடைவோமெனத் தீவிர வாதத்தைக் கைவிட்டது. சிறிது சிறிதாவது இலக்கை நோக்கிப் போகவிருக்கிறது.

இந்த நிலையில் சமஷ்டிக் கொள்கையைக் கைவிடச் சொன்னால் என்னுகும்? கைவிட்டாலும் கட்சியின் நிலையென்னுகும். மாவட்டசபை ஒரு நோப்பை தேர்ல்லத்தான். எனினும் இலக்கில் அது மிகமிகச் சிறியபாகம். அதற்காக இலக்கைக் கைவிடுமா தமிழரசுக்கட்சி? கைவிடும்படி கேட்பவர்களின் நோக்கந்தானென்ன? கட்டிக்கழிக்கும் வாய்ப்புத் தேடும் நோக்கமாகலாமா?

எதற்கும் எங்கேயும் தி. மு. க. எடுத்துக்காட்டாகவும் பூச்சாண்டியாகவும் கையாளப்படுவதும் விந்தையானது. பாதகமான பேச்சுக்கும், சாதகமான பேச்சுக்கும் அது உதாரணமாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது. தி. மு. க. வேறு, த. அ. க. வேறு என்பதை இவர்கள் உணராமலில்லை. வீண் அச்சமும் ஐயமுமேயன்றி வேறல்ல.

எதிர்ப்புகளுக்கஞ்சி, இலகுவில் செல்வாக்கையோ, இலக்கையோ அடையலாமென்ற எண்ணத்தில் கொள்கையை மாற்றுவது கேலியாகும். அதே நேரத்தில் மக்கள் விருப்பையும் தள்ளி விடலாகாது. சமஷ்டி ஆட்சி வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஆதரவளித்தார்களா? இன்று அவர்கள் எண்ணம் என்ன? இலக்கென்ன? என்ற ஆராய்ச்சியும் த. அ. க. வுக்கு வேண்டும். ஆராய்வுடனும் ஞானத்துடனும் நடந்து கொள்ளும் பொறுப்பு த. அ. கட்சிக்குண்டு; தேசிய அரசுக்குமுண்டு.

சுகாதார வாரம்

கடந்த செவ்வாய் முதல் இலங்கையில் சுகாதார வாரம் அனுட்டிக்கப்படுகிறது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஆண்டுதோறும் நடைபெற்று வரும் ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி. பிரதம சுகாதார ஆலோசகர் ஒருவர் பாடசாலைகளினுதவியுடன் தம் பகுதியில் சுகாதார விதிகளையோ, தொற்று நோய்த் தடுப்பையோ, போஷாக்குள்ள உணவுபற்றியோ ஒரு வார காலத்துக்குப் பாடல்கள், பேச்சுகள், நடித்தல்கள், பொருட்காட்சிகள் மூலம் வற்புறுத்திவருவது வழக்கம். இவ்வாண்டு சுகாதார ஆலோசகர்கள் பங்கெடுப்பதாய் இல்லைப்போல் தெரிகிறது. எனினும் சுகாதார வாரம் நடைபெறுகிறது.

வருடத்திலொருமுறை சுகாதார உணர்வு மக்களிடையே மாணவர் மூலம் பரப்பப்பட்டுவருகிறது. பலன் எவ்வளவுவென்று மட்டிடமுடியாது. பெருவிலும் நோய்களும் இடமில்லாமற் போகும் வைத்தியசாலைகளும் நம் நாட்டில் சுகாதாரம் திருப்தியான நிலையில் இருப்பதாகச் சொல்ல இடமில்லை. ஆனாலும் மக்களிடையே உணவில், உடையில், உறைவிடத்தில் சுகாதார உணர்வு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

சுகாதார அறிவு வளர்ந்தாலும் நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கும் வழக்கம் வளர்ந்துள்ளதென்பதற்கில்லை. கொதித்தாறிய நீரைப் பருகுவோரும், கண்ட கண்ட இடங்களிலெல்லாம் துப்பியோ, மலசலங்கழித்தோ அசிப் படுத்தாதோரும், போஷாக்குள்ள உணவுண்பாரும், தொற்று நோய் கண்டால் மறைக்காது உடனுக்குடன் சிகிச்சை பெறுவாரும் மிகச் சிலரேயெனலாம். கேட்பன, காண்பனவெல்லாம் சுகாதார வாரத்தோடு மறைந்து மறக்கப்பட்டுப் போவதாலேயே அப்படியாகிறது.

பாடசாலை மாணவர் மாத்திரமன்றிப் பொதுமக்களும் வார நிகழ்ச்சிகளில் கரிசனை கொண்டு, வாரத்தில் கண்டவைகள் கேட்டவைகளை அனுட்டானத்தில் கொண்டுவந்தாலன்றி வார நோக்கம் நிறைவாகாது. சுகாதார வாரத்தில் உண்டிச்சாலைகள், வீடுகள், எவ்வளவு சுத்தமாகவிருக்கின்றன. தொடர்ந்து அப்படி இருக்கின்றனவெனச் சொல்லமுடியாது. தொடர்ந்து இருக்க வகை பிறக்கச் செய்வதே இன்றைய தேவை. சுகாதார அறிவு போதியளவு வளர்ந்து விட்டது. பழக்கத்தில் கொண்டுவர மக்களின் ஒத்துழைப்பே வேண்டியது.

நோய் பரவாமல் தடுப்பதற்கு, நோயில்லாமல் வாழ்வதற்கு மக்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தாலன்றிச் சுகாதார வாரம் அதிக பயன் தராது. பல நல்ல விஷயங்கள் மக்களின் கவனத்தைப் பெறுவது குறைவு. சகவாழ்வுமப்படியே. நம்நாட்டில் அது சாதாரணம்.

மலேரியா திரும்பவும் நாட்டை கலிய வைக்கிறது. நுளம்பு பரவாமல் தடுக்கும் முறை தெரியாததல்ல. மாற்று மருந்தும் அறியாததல்ல; ஆனால் மலேரியா பரவிக் கொண்டேயிருப்பதாய்த் தெரிகிறது. அரசாங்கமும் தடுப்பதற்குத் தீவிரமாய் ஈடுபடுகிறது. அரசாங்க முயற்சியில் மக்கள் ஒத்துழைப்புப் போதியளவு இருந்தாலன்றிப் பயன் விரைவில் கிட்டாது.

சுகாதார பழக்கங்கள் நாடெங்கும் நடைமுறையில் கைக் கொள்ளப்பட ஏற்றவகையில் இச்சுகாதார வாரம் பயன்படட்டும். சுகவாழ்வுக்கு வேண்டியவைகளை நாளாந்தம் தேடிக்கொள்ள வகைசெய்வோம் என இவ்வேளையில் [illegible] வாரம் [illegible]

ஈழத் தமிழ் மக்களினது நெற்பயிர்ச் செய்கை முறை ....

க. அருமைநாயகம் B. A. (Hons.) Cey.

(சென்றவாரத் தொடர்)

வாரக் குடிகள்

நெற்செய்கை, பெரிய வயல்களில் வாரக்குடிகள் என்ற விவசாயத் தொழிலாளர் உதவியுடனேயே நடைபெற்றது. ஈழத் தமிழ் மக்களிடையே நிலவிய தொழிலாளர் வர்க்கப் பிரிவில் வாரக் குடிகள் குறிப்பிடக்கூடியவராவர். வெள்ளாளனது வாழ்க்கைக்கு "குடிமக்களும்" "வாரக் குடிகளும்" இன்றியமையாதோராவர். குடிமக்களுக்கும் வாரக் குடிகளுக்கும் பல வேறுபாடுகள் உண்டு. குடிமக்கள் என்போர் பல்வேறு சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், வெள்ளாளன் வீட்டில் அல்லது உயர் சாதியினர் வீட்டில் குடிமைத் தொழில் செய்வோராயுமிருப்பர். இவர்கள் தமிழ்மக்களிடையே நிலவிய சாதியமைப்பின் முறையால் - பிறப்பால்-குடிமைத் தொழில் செய்ய வேண்டிய நிலையிலிருந்தனர். ஆனால் வாரக் குடிகளென்போர் குறிப்பிட்ட ஒரு சாதியைச் சேர்ந்தவரல்லர். தனிப்பட்ட முறையில் முதலிட்டுத் தொழில் நடத்த முடியாதவர்கள் பெரிய கமக்காரனை ஒருவனை அணுகி அவனுடன் ஒப்பந்தம் செய்து நெற் செய்கைக்கு வேண்டிய தொழிலுதவிகளைச் செய்வார்கள். வேலி போடுதல், காவல் செய்தல், விதைத்தல், பொலிபடித்தல் போன்றவை அவர்கள் செய்த வேலைகளிற் சிலவாகும், இவ்வொப்பந்தம் பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளுக்கெனவேஎழுதப்படும் ஆனால், பெரும்பாலும் ஆயுட்காலமாக மாத்திரமன்றிச் சந்ததி சந்ததியாகவும் குடிமைத்தொழில் செய்யவேண்டிய நிலையையும் ஏற்படுத்தியது. வாரக்குடி என்பதனுல் பிறரில் தங்கியிருக்க வேண்டியவர் என்ற நிலைமைத் தவிர, கீழ் சாதியினர் பெற்றிருந்த தரக் குறைவு வாரக்குடிகளுக்கு இருக்கவில்லை.

வாரக் குடியாக ஒப்பந்தஞ் செய்புமொருவன் தனது அன்றாட சீவியத்துக்குத் தேவையான உணவு, பணம், உடை, ஆகியவற்றைக் கடனுகக் கமக்காரனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வான். இவையின் அளவு மாதத்துக்கு மாதம் வேறுபட்டன. இவைகள் தேவைக்கேற்றவாறு மாதம் மாதமாகவோ அல்லது கேட்ட நேரத்திலோ கொடுக்கப்பட்டன. பெரும்பாலும் வாரக்குடிகள் எழுத்தறிவில்லாதவர்களான காரணத்தினுல் கடன் பற்றிய கணக்கு விபரங்களைக் கமக்காரனே குறித்து வைத்துக்கொள்வான். இக்கடன் பொலிபடிக்கும் காலத்தில் தீர்க்கப்படல் வேண்டும். பொதுவாக நெல்விளைச்சலில், விதைநெல்லும், அரசாங்கத்துக்குரிய வரி நெல்லும் போக மிகுதியாகவிருக்கும் நெல் பங்கிடப்பட்டது. குரக்கன், வரகு, இறுங்கு போன்றவைகளில் மூன்றில் இரண்டு கமக்காரனுக்குப் போக எஞ்சியதையே தமது பங்காக வாரக்குடிகள் பெற்றுக் கொண்டனர். அப்பங்கும் முன்னர்க் கொடுத்த கடனுக்குரியதைக் கழித்தெடுத்ததின் பின்னரே கொடுக்கப்பட்டது. வாரக்குடிகள் கடன்பற்றிச் சரியாக மதிப்பீடு செய்து வைத்துக்கொள்ளாமையினுல், கமக்காரனது தயவிலும், கருணையிலும் தங்கியிருக்க வேண்டியிருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் விளைச்சல் போதியளவு இல்லாவிட்டால் முன் கொடுக்கப்பட்ட கடனுதவி அடுத்த ஆண்டுக் கணக்கில் பதியப்பட்டு அது தீர்க்கப்படும் வரை இழுத்துச் செல்லப்பட்டது. தந்தையின் கடனுக்கு மகன் பொறுப்பு என்ற வழக்கம் தமிழ் மக்களிடையே நிலவியதால் பல சந்ததிகள் இதனுல் தொடர்ந்து வாரக்குடிகளாக இருக்க வேண்டிய நிலையேற்பட்டது. தந்தையினது கடனை மகன் திருப்பிக் கொடுக்க மறுத்தால் மகன்மீது வழக்குத் தொடரும் உரிமை கமக்காரனுக்கிருந்தது.

வாரக்குடிகளது சேவை நிபந்தனைகள் பத்திரத்தில் குறிக்கப்பட்டு அதனை ஏற்றுக்கொள்வதாக வாரக்குடிகள் கையெழுத்து அல்லது விரலடையாளமிட்டதால் அது ஒப்பந்தப் பத்திரமாகவும், அதனை மீறுவது சட்டத்திற்கு முரணுனது என்ற கருத்தும் நிலவியது. வருடம் முழுவதும் வாரக்குடிகளுக்கு வேலையிருப்பதில்லை. நெற்பயிருக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்கள் செய்யுங் காலத்திலும் அறுவடைக்காலத்திலுமே முழுநேர வேலையுண்டு. ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்களில் காடுகள் வெட்டப்பட்டுச் சிறுதானியங்கள் பயிரிடவும் நெற் செய்கைக்காக நிலத்தைப் பண்படுத்தவும் வேலையிருக்கும்; ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி, தை, மாசி மாதங்களில் குளங்களை அண்மித்திருக்கும் நிலங்களில் பயிர்ச் செய்கை நடைபெறும்; பங்குனி, சித்திரையில் அறுவடையும் சேமிப்பும் நடைபெறும். இதனுல் மேற்குறிப்பிட்ட மாதங்களில் வாரக்குடிகள் கமக்காரனை விட்டு நீங்குவதும், வேலை செய்ய வரத்தவறுவதும் சட்டவிரோதமாகவும், ஒப்பந்தத்தை மீறுவதாகவும் கருதப்பட்டன. வயலில் வேலையிருக்கும்பொழுது வாரக்குடிகள் வேட்டைக்குச் செல்வதும், சேனைப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடுவதும் கமக்காரர்களிடையே எரிச்சலைக் கிளப்பியது

கமக்காரன் வாரக்குடியைப் பராமரிக்க முடியாத வறுமை நிலையடைந்தால் வாரக்குடிகள் கமக்காரனை விட்டு நீங்கலாம். ஆனுல் அப்படி நீங்குவதற்கு முன்னர் யாராவது ஒரு பொறுப்புள்ள அதிகாரியிடம் அறிவித்தல்வேண்டும். வாரக்குடிகளுக்குச் சுகவீனம் ஏற்படுங்காலங்களில் அவர்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்புக் கமக்காரனைச் சாரும். வாரக்குடியொருவன் கமக்காரனைவிட்டு நீங்கவேண்டுமானுல் தனது கடன் முழுவதையும் தீர்க்க வேண்டும்; அல்லது புதிதாக இன்னெருவருடைய வாரக்குடியாகச் செல்ல நினைப்பின் புதிய கமக்காரனைத் தனது கடனைத் தீர்க்கும்படி செய்தல் வேண்டும். வாரக்குடிகளிற் சிலர் தமது சொந்தமாக மாடுகள் வைத்திருந்தனர். வயல்களில் வேலை செய்வதற்கு அவைகளை வாடைக்குவிட்டனர். ஆனுல் தமது விருப்பப்படி தானியப் பயிர்ச் செய்கையில் வாரக்குடிகள் ஈடுபட முடியாத நிலையிலிருந்தனர். அப்பயிர்ச் செய்கை அவர்களது கடமைக்கு முரணுனதாகும். வாரக்குடிகள் பெரும்பாலும் வேறு சாதியினரல்லாத காரணத்தினுல் கடன்கள் தீர்க்கப்பட்டதன் பின்னர் கமக்காரனது குடும்பங்களிலேயே விவாகஞ் செய்தனர்.

வடமாகாணத்தில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டோர் மத்தியிலன்றி மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டோரிடையேயும் இத்தகைய வாரக்குடி முறை காணப்பட்டது.

வாரக்குடி நல்லமுறையில் இயங்கியிருப்பின் அதுஒரு சிறந்த முறையாக அமைந்திருக்கும். ஏனெனில் ஒரு தொழிலாளியை வேலையில் ஈடுபடுத்தும்பொழுது, அத்தொழிலில் வரும் வருமானத்தில் அவனுக்கும் பங்குண்டு என்றநிலை அவனை உற்சாகமாகவும், சிரத்தையுடனும் வேலையில் [illegible] வாரக் [illegible] உற்சாகமளிப்பதாகக் காணப்படவில்லை. வன்னிபோன்றபிரதேசங்களில் மழையை நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலையில் — எல்லா அறுவடையும் நல்ல விளைச்சலைத் தருமென நம்பியிருக்க முடியாதிருந்தது. இரண்டாவதாக, குறிப்பிட்ட காலத்தில் விளைச்சல் குன்றினுல் கமக்காரனிலும் பார்க்கப் பாதிக்கப்படுவன் வாரக்குடியாவான். ஏனெனில் தான் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமலும், கமக்காரனிடமிருந்தும் பிரிந்து செல்லமுடியாதபடியும், தடை ஏற்படும். மேலும் வாரக்குடிகளைத் தம்முடன் வைத்திருப்பதற்காகக் கமக்காரர் விளைச்சல் முழுவதையும் உடனடியாகப் பொலிபடிக்காது தாமதப் படுத்தினர்.

மீன் பிடிப்போர் மத்தியிலும் நிலவும் இம்முறையில் தலைவனும் கமக்காரனெனவே அழைக்கப் பட்டான். இங்கு இரண்டுமூன்று வருடங்களுக்கு மேல் ஒருவன் வாரக்குடியாக இருப்பது கிடையாது. கமக்காரனது கெட்டகைகளிலேயே மீன்பிடிக்கும் வாரக்குடி தங்குதல் வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ அன்பு

நமது ஆண்டவராகிய இயேசுக் கிறிஸ்து தமது மலைப் பொழிவில் கிறிஸ்தவ அன்பு எப்படியாகவேண்டுமென விளக்கினுர். (மத். 5 : 48 - 48) மலைப் பொழிவின் மையமும் சிறப்புமான பாகமாக இது அமைவதைக் காணலாம். தனியான தொடர்பில் காணப்படவேண்டிய கிறிஸ்தவ சீலத்தின் சாரம் புதிய ஏற்பாட்டில் வேறெங்கும் காணப்படாத சிறப்பாக இங்கு தரப் பட்டுள்ளது.

தம்மைப் பின்பற்றுவோரிடம் ஆண்டவர் எதிர்பார்க்கும் இயல்பு பகைக்கிறவரிடத்து அன்பு பாராட்டி அவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்வதென இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. அன்பு எனும்போது நாம் கருதுவன எவை?

பிள்ளையினிடத்துப் பெற்றேருக்குள்ள ஒருவகை அன்பை நாமறிவோம். பிள்ளையும் தன்னைப் பிறப்பித்த தாயினிடம் வைக்கும் அன்பும் நாமறிந்ததே. குடும்ப பாசத்தை இது உணர்த்தும்.

ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமிடையில் ஏற்படும் ஒரு அன்பும் உண்டு. பாலுணர்வாலேற்படும் காதலாக இது காணப்படும்.

நெருங்கிய தொடர்புள்ள நண்பர்கள் அருமையானவர்களுக்கிடையில் காணப்படும் பாசமும் அன்பெனப் படுகிறது. இது மேலான தன்மையுடையது.

ஆண்டவர் கருதும் அன்பு இவையனைத்திலும் மேலான இறையன்பு. நல்லார் மேலும் தீயார் மேலும் சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி மழையைப் பொழிவிக்கும் அன்பு. மற்றவர் நமக்கென்னசெய்கிருர் என்று பாராது, பதிற்செய்யாது பாராட்டும் அன்பு. அவர்மேல் எவ்வித கசப்புங்கொள்ளாது அவரிடத்துள்ள நன்மையைக் காணத் தூண்டும் அன்பு.

நம் அருமையானவர்களிடமும் நெருங்கியவர்களிடமும் பாராட்டும் அன்பை நம்மைப் பகைக்கிறவர்களிடமும் காட்ட வேண்டுமென்பதல்ல ஆண்டவர் கூறுவது. இது அதிலும் சிறப்பானதும் வேறுபட்டதுமாகும்.

வேறுபாடுதானென்ன? நமக்கருமையானவர்களை நாம் நினையாதிருக்க முடியாது. நாம் எதிர்பாராமலே அது நடந்து விடுகிறது. இதயத்தில் எழும் ஏதோ உணர்வால் உண்டாவது அது.

ஆனுல் பகைக்கிறவர்களைச் சிநேகிப்பது இதய உணர்வாலுண்டாவதல்ல அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென நம்மனதில் கட்டாயமாகத் தீர்மானிப்பதால் ஏற்படுவது. இயற்கையாக நம்மிடம் ஏற்படும் ஏதோ ஒன்றை மேற்கொண்டு வெற்றிகாண்பதால் அது ஏற்படுகிறது. தவிர்க்க முடியாத ஒன்றுபல்ல, மனதில் உறுதியாகத் தீர்மானிக்க வேண்டிய ஒன்ருக அமைகிறது. அப்போது நம்மைப் பகைத்துத் தீமை செய்வோரையும் அன்புடன் அரவணைக்கும் இயல்பு தோன்றச் செய்வது நாம் விரும்பாதவர்களையும் நம்மை விரும்பாதவர்களையும் சினேகிக்க வல்லமை தரும் அன்பைப் பற்றித்தான் ஆண்டவர் இங்கு குறிப்பிட்டார். அதுவே தெய்வ அன்பு. கோபித்துக் கசக்கும் நம் இயல்பான தன்மையை மேற்கொள்ள ஆண்டவர் உதவும் போது மாத்திரமே இந்த அன்பு நம்மிடம் பிறக்க முடியும்.

இப்படி அன்பு பாராட்டுவதனுல் மற்றவர் தவறுகளை அப்படியே விட்டுவிடு என்பது கருத்தாகாது. பிள்ளை தவறு செய்யும்போது தண்டித்துத் தடுக்காத பெற்றூர் அப்பிள்ளையில் அன்பானவர்களென்று சொல்ல முடியாது. தவறு செய்வோரைத் தடுத்து திருத்தவேண்டும். கண்டிப்பதும் புத்தி சொல்வதும் அன்பின் செயல்களாகும். நம் விருப்பம் நிறைவேறவல்ல நாம் தண்டிப்பதோ கண்டிப்பதோ. அது அவரை நல்வழிப்படுத்தும் கிறிஸ்தவ கட்டுப்பாடாக வேண்டும்.

இந்த ஆலோசனையை ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குரியதாகக் கொள்ளவேண்டும். சண்டையிடலாகாது, பகைமை கூடாது எனச் சொல்லித் திரிவது இலகு. ஆனுல் நாம் சந்திக்கும் தனியான விஷயத்தில் இந்தப் பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்குமாறு கேட்கப் படுகிறேம்.

இந்தப் பிரமாணத்தை நிறைவேற்ற கிறிஸ்துவைத் தன்னுள் கொண்ட கிறிஸ்தவனுல் மாத்திரம் கூடும். கிறிஸ்துவினுலே நமக்கு இந்த வல்லமையைத் தரமுடியும். ஆண்டவர் நம் உளத்தில் கோயில் கொண்டருளினுலன்றி நம் உள்ளத்தில் தோன்றும் கசப்புகள் அழியா. மலைப்பொழிவின்படி வாழ்ந்தால் இச்சீவியம் பாழடையுமென்பர் சிலர். ஆனுல் ஆண்டவர் இடம் பெருவிடில் இது சாத்தியமாகாது. கிறிஸ்துவின் கட்டளையை நிறைவேற்ற நமக்கு கிறிஸ்துவின் ஒத்தாசை வேண்டும்.

இந்த அன்பு நம்மிடத்தோன்றும்போது மற்றவர் செய்வனவற்றையெல்லாம் பாராட்டாது போவதுபோல அவர்களுக்காக நாம் ஏதும் செய்யவேண்டியவர்களுமாவோம். அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுமாறு ஆண்டவர் கூறினுர். ஒருவன் மற்றவனைப் பகைத்துக்கொண்டே அவனுக்காக வேண்டிக்கொள்ள முடியாது. தான் பகைக்கக் கேட்டவனைச் சேர்த்துக்கொண்டே ஆண்டவன் சந்நிதிக்குப் போக வேண்டும். அப்போது ஏதோ ஒன்று ஆச்சரியமான முறையில் நடக்கக் காணலாம். கடவுள் சந்நிதியிலே மற்றவனைப் பகைத்துக்கொண்டே இருக்க முடியாது. ஆகவே நம் பகைமையைக் கொல்வதற்குச் சிறந்தவழி பகைக்கக் கேட்டவனுக்காக மன்ருடுவதாகும்.

இப்படி அன்பு கூரும்படியாக ஆண்டவர் கேட்பதேன்? இவ்வித அன்பு மனிதனிடம் தெய்வத் தன்மையை உண்டாக்குகிறது.

ஆண்டவர் தெய்வீகப் பிள்ளையைச் சுட்டிக் காட்டுகிருர். அது அற ஆர்வத்தால் பிறக்குஞ் செயல். நல்லார் மேலும், தீயார் மேலும் சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதிமான்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் மழையைப் பொழியச் செய்யும் அன்பு கடவுளுடையது. கடவுள் யாவருக்கும் நல்லவராகவே இருக்கிருர். பாவிக்கும் பக்தனுக்கும் நன்மை செய்கிருர். "எல்லா உயிர்களின் கண்களும் உம்மை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறன. ஏற்ற வேளையிலே நீர் அவைகளுக்கு உணவு கொடுக்கிறீர். நீர் உமது கையைத் திறந்து சகல பிராணிகளின் வாஞ்சையையும் திருப்தியாக்குகிறீர்." என சங்கீதக்காரன் பாடினுர். (சங். 145 : 15, 16

விண்ணிலுள்ள நம் தந்தையின் மக்களாவதற்கு இவ்விதமாய் நாம் மற்றவர்களிடம் அன்பு பாராட்ட வேண்டுமென ஆண்டவர் கூறுகிறுர். அப்படிச் செய்வதனுல் நாம் யாவருமே கடவுள் தன்மையுடையவரும், கடவுளின் பிள்ளைகளுமாவோம் என்பது அவர் கருத்து.

அப்படிச் செய்யும்போது நாம் படைக்கப்பட்ட நோக்கத்தை உணர்ந்து நிறைவேற்ற ஆயத்தமான சற்குணராகப் பிதாவின் அன்பைத் தரிப்பவர்களாவோம். அவர் சாயலை வெளிக்காட்டுபவர்களாவோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Morning Star

21ST JUNE, 1968.

UNSEEMLY ANGER

The Minister of Education, Mr. I. M. R. A. Iriyagolle, according to reports appearing in the daily papers, indulged in very strong criticism of the professors in our Universities at a seminar of head - masters of the Anuradhapura district. He alleged that "it was those pundits, those so - called professors in the Universities who were directly responsible for the moral degeneration and the low disciplinary standards in the Universities". He went on to add: "There was not a single professor, lecturer or whoever they were called, who was capable of controlling 100 students in three out of the country's four Universities", and that "a head - master of a village school was thousand times better than University dons". However right - thinking people might resent such wild censure, they cannot be surprised at the Minister's ravings. They are quite in keeping with his attitude towards those who do not agree with him and with the faith he has in his omniscience of educational matters. He is also reported to have once again lost his temper badly at another seminar of head - masters held recently in Nuwara Eliya.

It does not worry Mr. Iriyagolle that a person in such a responsible position as his ought to avoid wild statements, which are almost a libel on a group of men belonging to a respectable profession. Has the Minister checked the state of affairs in the Universities to which he referred and felt convinced, as a result of his verifications, that the moral degeneration of university students can be directly imputed to the professors? We admit that of late the standards of discipline in our Universities have gone down and the teachers in them cannot absolve themselves altogether of their responsibility for such a fall in standards; but to ascribe the blame entirely to them is, to say the least, unfair. One wonders if such an unfair criticism does not smack of a desire for vengeance in the Minister, since it comes so soon after the strong protest made to him by some dons in the University of Ceylon, Peradeniya, against the Minister's choice of Civil Servants as the new Vice-Chancellors for our two premier universities. The protest was a well - reasoned, well - balanced, entirely dignified one in loud contrast with the undignified wrathful outbursts of Mr. Iriyagolle. If the Prime Minister does not bridle the raving tongue of the Minister soon, he would be causing great damage not only to his own Government but to the entire country.

O

THE PROVINCIAL SYNOD OF THE ROMAN CATHOLIC CHURCH

(BY THE RT. REV. S. KULANDRAN)

When travel to Colombo now is done chiefly by the day-train, the number of days required for keeping an engagement there involves the sacrifice of a good deal of time for any one who lives in Jaffna. Yet when I got an invitation to attend the meetings of the first Provincial Synod of the Roman Catholic Church in Ceylon early this month, I decided to be present for at least two days. I wanted to be there when history was being made.

It may, of course, be said that history had really been made in this respect in Rome at the 2nd Vatican Council some years ago. While that is certainly true, it may also be said that in a certain sense the 2nd Vatican merely opened the way for history being made; for, though it was the Vatican Council that changed the attitude of the Roman Church to the traditions of centuries, what mattered was how the new attitude was going to be carried into effect in her Provinces spread over the earth and constituting the Church as a whole.

What exactly was it that the Vatican had done? How had it altered the direction that the Roman Church had followed so long? It has been rightly said that the 2nd Vatican Council brought to an end the era of the Council of Trent.

The Council of Trent took place from 1545 to 1563. Martin Luther had put up his theses in 1517; but the Reformation itself may be said to have got under way in the decade following. A General Council had not taken place for a long time. The Council of Trent was convened to decide on what should be done in the face of such an open, flagrant and unexpected revolt on such a vast scale and how best to prevent the recurrence of such an event in the future. For a 100 years the champions of Rome fought the Protestants on many battle fields of Europe; and the Counter Reformation led to a missionary effort that reached the far corners of the earth and which has been maintained at fever pitch ever since. But what the Council of Trent did was fundamentally to put the Church of Rome on the defensive.

Organisationally the Council of Trent led to an extreme centralisation of administration. It was a joke at the time that the Bishops had gone to Trent as Bishops and had returned as parish priests. It was by such concentration of authority that the Roman Church could be sure that everything taking place in her far flung domain could be under her eye at every moment. Intellectually what the sudden outbreak of the Protestant movement did was to convince the authorities that further risks in the sphere could not be taken. In the old days there had been many schools of thought, controversies and clash of opinions; but these battles had been fought within the Church. There had been no schism, only a lot of ink spilt. In view of the Protestant breakaway, now all new theological ideas and intellectual movements became suspect; and the Church established a strict check on any trend that showed signs of leaving the beaten track. She began always to look back to the past; the response to the present and the future was made in strict conformity to patterns already laid down by Councils, Papal pronouncements and a clear-cut philosophy formulated in the thirteenth century. The Church which according to Augustine should be "semper reformanda" (always subject to reform) became a "semper eadem" (always the same). A Church which took up such an attitude to religious and theological movements was also bound to take up a similar attitude to all new movements of whatever kind in the world.

So for more than four centuries the Church of Rome stood unmoved and unmoving, while the tides of intellectual and political movements of the world swept round her, saying what had been said years and centuries ago. Her zeal never faltered; the dedication and the spirit of sacrifice shown by her servants astonished the world. She produced saints and martyrs all over the world; and the old charges of worldliness and luxury that had been rightly levelled against her in Europe of the Middle Ages became ridiculously irrelevant. But her opinions, attitudes and philosophy remained rigid and inflexible.

The 2nd Vatican Council deliberately decided that this era should come to an end and that the Roman Church's whole method of discharging her mission to the world should not merely be changed but reversed.

The first Provincial Synod of the Roman Church in Ceylon opened with a ceremony on the 1st June this year. The working sessions started on the 2nd in the hall of St. Aloysius Seminary at Borella and went on till the 10th; there were three sessions every day. There was a panel of 15 Chairmen, one of whom presided for the time-being. From 12-15 to 1-00 p. m. every day there was Mass for those who cared to attend. In all about 250 participants attended, including lay and clerical representatives from Dioceses, certain ex officio members and the Bishops (usually called the heirarchy) Among both the Diocesan representatives and ex-officio members there were quite a number of nuns present.

Nine draft documents had been put before the Synod, one being a general declaration and the others dealing with various topics and carrying a large number of recommendations. Full freedom of discussions was allowed. After the discussion on each subject, the Resolutions Committee submitted an amended version drawn up in the light of the suggestions made. This again was submitted for discussion; and the final draft in each case was left to the Resolutions Committee which would submit the documents to the heirarchy for action at its discretion.

Such a free, frank and open discussion was a pleasing surprise to one accustomed to the crudest type of Roman Catholicism prevailing in the Jaffna villages, where every thing connected with the priests, bishops and the actions of the Church in general has been considered taboo; and where the belief had been taught that any criticism or disparaging remark about them was an unforgivable sin.

On the whole, with a few exceptions, the clergy was adjusting itself to the changed situation only with an effort; the laity, however, were usually quite uninhibited. The Bishops had no special status in the meetings and were ordinary participants; but everyone was aware that they had a special status outside. They had, therefore, been made to sit apart lest their frequent interventions might throw cold water on the debate. Partly because of this tacit understanding and partly because the seating arrangement itself favoured the role of the spectators, most Bishops kept silent during discussions; only one Bishop besides the Cardinal usually spoke. But the Cardinal seemed to be equal to every occasion, plunged with zest into the rough and tumble of debate and usually came out none the worse.

The Mass was in English, except for a few Latin words at the end. It was con - celebrated, which means that those who officiated at the altar repeated the words at the same time. It is good for us who speak a good deal of our differences with Rome to realise how much of the Communion Service is the same among all Christians.

In what sense was history being made in Colombo and in all other places where similar Synods are being held? History was being made, in that the Church of Rome was coming out of the past into the present, out of its isolation into the busy world, into the market places, the forums and the crowded haunts where men transact their ordinary business, buy and sell, plan and devise for good or evil. She was coming out to face their problems and wrestle with them, to witness to the Truth she believes in and to find the answers to their problems in the light of that Truth, but along with the men and women of the world who were facing them.

The Roman Church is losing much by doing all this. She had been whispering not merely "the enchantments of the Middle Ages" but those of long centuries. There had been about her inflexible aloofness, a charm and an appeal that have fascinated some of the greatest minds of the world. Her indifference to the tumult and the shouting of succeeding generations had brought a sense of shame to many for having been too busy with the things of the passing day. The haunting melody and the language of her ritual had taken one centuries back to a time when most of what we now know as history had not existed. All that was being lost.

But what was being lost had been an artificial gain, which had been acquired through circumstances; it was the appeal of the romantic, the appeal to the poet and the antiquarian in all men. What she is gaining is of the essence of the Church. The Church of Jesus Christ must be among men, their questionings and their attempted answers, their doubts, fears and hopes. Here she must bear her witness; and it is here that the renewed Church of Rome is trying to be. And that is why [illegible] Colombo at her first Provincial Synod.

THE BURNING YOUTH

BY K. PARAMOTHAYAN

Karl Mannheim, the eminent sociologist, observes: "Although there always arise new generations ...., it depends on the nature of a given society whether it makes use of them, and it depends on the sociological structure of that very same society how it makes use of them. *Youth belongs to those latent resources which every society has at its disposal and on the mobilization of which its vitality depends.*"

Today we read of student unrest in France, England, Italy, India, Japan — in fact, in almost all countries. Ceylon too witnessed a near holocaust recently. Could it be that elders and older folk who wish to preserve their pious privileges are responsible for this world - wide phenomenon? The answer is, "Yes, to a great extent."

To take our own country — one can safely make a sweeping generalisation that almost all plums of office are jealously guarded by men invariably in their senility. I do not mean to suggest that the older generation has no role to play in contemporary society. No society can afford to discard them. But let us consider the problem thus: Martin Luther King became a world leader in his thirties and when he died, after having won the Nobel Peace Prize and shocked the world with his mature guidance, he was only thirty-nine. The simple question is, 'Is it possible in a country like Ceylon for one in his thirties to become a leader of men, or for that matter hold a responsible position like Chairman of a Corporation or Vice - Chancellor of a University?' The answer is a definite 'No' — the reason being that the older generation will simply not tolerate such a thing! Leave alone Leadership, Chairmanship and Vice-Chancellorship and consider a small body like the Y. M. C. A. Is it not a fact that the Y. M. C. A. is in reality the O. M. C. A., where men in their retirement fight for plums of office, leaving the youth to indulge in recreation in the name of Christianity? Ofcourse, I would welcome contradiction if I am wrong.

To put it plainly, I think the time has come for some of us to speak up for the youth. Not that they are saints, but where they go wrong, sometimes seriously wrong, we may ask ourselves whether it is not probably largely the fault of the elders, of the community at large. How many of us consider the fact that it is more difficult to grow up today than ever before? The present - day youth are living in a rapidly changing world and find themselves in the vortex of social changes unparallelled in human history. They cannot extricate themselves and grow into adulthood merely to satisfy the whims and fancies of garrulous old men who always speak of their own superiority — a superiority that is self - imposed. Growing up today demands ever - widening loyalties — it is not just enough to think in terms of one's family, community, village or town, even one's country. We now speak of one's responsibilities as a citizen of the world, to humanity in general. The demands are indeed far too many that only a few grow into adulthood without a sigh or murmur. The majority make themselves heard by numerous ways and they are often misunderstood.

Why is it that the elders feel upset or enraged when they hear natural noises? It is merely because these noises pose a threat to the traditional authority and privilege of the old. There is also an unconscious jealousy to which most of the older ones are prone. The young ones are beginning life in earnest, where many who have passed the threshold of youth themselves would like to be. An agitated enthusiast once defined the secondary education of girls in English Grammar Schools, as 'a conspiracy to prevent young women growing up' — an exaggeration no doubt, but with a grain of truth in it. When men and women in their retirement get into as many Committees and governing bodies as possible, it smacks of a deli[illegible] directed against [illegible]

To go to Karl Mannheim again: "It is not very difficult to guess which are those societies in which the prestige is with the old and in which the revitalizing forces of youth do not integrate into a movement but remain only a latent reserve. *Static societies rely mainly on the experience of the old .... In contrast, dynamic societies which want to make a new start will rely mainly on the co-operation of youth*". He goes on to call the youth "the predestined pioneer of any change in society ...... It must become the pioneering force in a militant democracy".

The burning youth is clamouring to be integrated. Will our nation respond?

Letters to the Editor

THE LATE FRANKLIN CLARK FRY

Sir,

Your readers may be interested to know of an incident in which the Rev. Franklin Fry, whose death you reported last week, played an unwitting part.

A meeting of the Central Committee of the World Council of Churches was going to take place at Lucknow in 1952. The meeting was to be opened by Mr. K. M. Munshi, then Governor of Uttar Pradesh Mr. Munshi had, of course, been known for years as a strong critic of Christian activities in India; yet etiquette had demanded that the Governor of the State should deliver the opening speech.

Before the meeting Mr. Munshi saw Dr. Franklin Fry in the crowd. He had known Dr. Fry closely for some time as the person who had been in charge of Relief Work, when there had been a big famine in North India a little while previously, and had come to respect and admire him for his tireless and self - sacrificing activities.

"What are you doing here, Dr. Fry?" asked the Governor, "Why, I am going to preside at this meeting," replied Dr. Fry. Mr. Munshi had come prepared to deliver stinging rebuke to Christians, for their disloyalty to the Indian nation in belonging to an alien faith and for trying to convert others to it. He wanted his opinions to be widely publicised and had, therefore, given advance copies of his speech to the Press.

If Dr. Fry was to preside, Mr. Munshi decided that his prepared speech would be quite out of place. So he threw his prepared text aside and plunged into a high encomium of the Christians and their self - sacrificing activities. Those who had not been at the meeting read the next day what they considered to be another expression of Mr. Munshi's well known views. Those who had been present on the previous evening and who read the papers in the morning put it down to the habitual disregard for truth displayed by newspapers.

Yours truly,
S. KULANDRAN,
Bishop.

O

REV. DR. MATHER REPLIES

Dear Sir,

I am disappointed and grieved that you published in your issue of the 14th inst., that article under the title "Rev. James Mather and the world". I shall write to you later, commenting on it, but before I do so, I make this request to you, that you would first publish in your paper the appeal I made in connection with the D. C. Bill, and of which your article is a criticism.

My Appeal appeared in the *Times of Ceylon* only, - on the 22nd May. I believe, many of your readers do not read the *Times*, — perhaps more than 80 percent don't, — but they have all read in your paper only the criticism of it. If you publish my Appeal, your readers will be able to judge for themselves how your article lacks truth or accuracy

Yours faithfully,
JAMES S. MATHER,

No. 5. Nimal Road,
Bambalapitiya.

Rev. Mather's Appeal in the Times of Ceylon.

The country is in great danger. This is an earnest appeal that the D. C. Bill be shelved until the country is in a better frame of mind.

I make this appeal though I myself had advocated the formation of District Councils on the ground that the privileges granted, if any, to the North applied equally to every part of Ceylon.

I make this appeal to our respected Prime Minister as well as to the F. P. and especially to its leaders Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Dr. E. M. V. Naganathan, and Mr. A. Amirthalingam, for whom we people belonging to the North have the greatest respect and love because of their integrity, dependability, sincerity and nobility.

All over the South, there is much tension just now and much ill - feeling has been created by misrepresentations, and misunderstandings. Certainly, this is a most inappropriate time for Parliament to pass this Bill, even though there may be majority support,

A good deed done at the wrong time often turns into a great evil. Even seeds planted in a garden at the wrong season of the year fail to grow well.

It will be not only unstatesmanlike but also most damaging, and against the national unity we are working for to push this Bill through Parliament when the ground is hardened with wrong attitude and is poisoned with bad spirit.

Please put it aside for sometime. Give the people time to cool down and think calmly.

O

F. P. ITS OWN ENEMY

Dear Sir,

Isn't it possible for the F. P. to abandon its label and separationist policies at this stage? If it does, it will be delivering the death blow to Communalism and those who use it to further their own ends.

The bold and statesmanlike attitude of the Premier demands that the F. P. extends its hand of friendship to the Premier and the Sinhalese people who believe in the unity and progress of Mother Lanka,

Yours faithfully,
SON OF LANKA

Colombo.

IN MEMORIAM

Ever Remembered

FLORENCE PAKIARATNAM MATHER

(nee Curtis)

Departed: 29th June, 1963.

For your goodness and love,
"We are bound to thank God always for you"

— *II Thessalonians 1:3*

(By her loved ones)

No. 5 Nimal Road,
Bambalapitiya.

Printed and published for the American Ceylon Mission by Mr. Abraham Saravanamuthu Thambiratnam, residing at Manipay, at the American Ceylon Mission Press. Uduvil Road, Manipay, on Friday, 21st June 1968.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org